

загуби срѣдъ противника, като направи орждията си негодни и съ изпочупени колела, напусна последня позицията си.

Ожесточенитѣ и неравни боеве, които полка води на 17 18 и 21 юни доказаха още еднажъ, че 8 месечнитѣ страдания не бѣха отнели нищо отъ силата и бойния духъ на хората му. И за увѣковечаване славнитѣ подвизи на сливенци по нажеженитѣ безлистни хълмове надъ Вардара — датата 21 юни или по новия стилъ 4 юлий се обяви за боенъ празникъ на 11 пех. Слив. полкъ.

Всѣка година на този день се отдава почитъ къмъ падналитѣ герои на полка.

На в. Беязъ-Тепе.

Откъснатъ отъ всѣкаква връзка съ армията, почти заобиколенъ отъ превъзходнитѣ и прѣсни сили на неприятеля, съ голѣми усилия полка можа да се измъкне отъ огнения прѣстенъ.

Следъ дългитѣ походи, безъ хлѣбъ, изъ една мѣстность безводна, подъ палящитѣ лъчи на южното слънце, хората бѣха на края на своитѣ сили.

На 7 юлий — рано сутриньта въ полка се яви подполковника отъ Генералния Щабъ Левтеровъ, който отъ името на командующия армията, заповѣда да се изпрати една дружина на „Голакъ-Планина“, а останалитѣ дружини, да настѣпятъ по посока на с. Разловци — Митрошинци и съдействуватъ въ преследването на разбития отъ 6 дивизия противникъ.

4-а дружина отъ полка тръгна за височината 1300. Противника, току що бѣше я заелъ и веригата му се окопаваше. Трѣбваше да се атакува. Цѣли два часа храбритѣ 14-а и 15-а роти заедно съ две роти отъ 9 п. полкъ се бориха на височината. Съ силенъ огънь и смѣла атака, противника биде принуденъ да отстъпи въ бѣгъ. Но кратко бѣше това владение. Противника получи силни подкрепления, артилерията му обсипа съ шрапнеленъ огънь изложенитѣ на открито бойци и съ една контра-атака, извършена съ тройно по-голѣми сили, гърцитѣ завладѣха отново високата позиция, Безъ помощъ, нашитѣ слаби части неможаха да държатъ това важно мѣсто.

Къмъ 7 часа сл. пладне пристигна поисканата още сутриньта дружина отъ 49 пех. полкъ.

Срещу контра-атаката на противника, трѣбваше нова, по смѣла контра-атака.

Далечъ въ широкия западенъ лабиринтъ отъ планински вериги зачервено, обляно като че ли въ днешната кръвь, слънцето клонеше къмъ залъзване.

Кои бѣха тия тъмни герои, които пълзяха къмъ каменистия върхъ, ще каже единъ день историята, защото тѣ не бѣха човѣшки същества!